

פרשת וירא

וַיֵּשֶׁא אַבְרָהָם אֶת־עֵינָיו וַיַּרְא וְהִנֵּה־אֵיל אַחַר גְּאָחַז בְּסִבְרָן בְּקִרְבָּיו וַיֵּלֶךְ אַבְרָהָם וַיִּקַּח אֶת־הָאֵיל וַיַּעֲלֵהוּ לַעֲלֵה תַחַת בְּנוֹ (כ"ב, י"ג)

שני יסודות בהתקדמות והתפתחות:

הראשון - "גְּאָחַז בְּסִבְרָן".

חכמי המוסר לימדו, שפעולה רוחנית שאדם פועל, יוצרת לרוב התנגדות. כך, שאם אכן ישנה התנגדות סימן שהאדם נגע בנקודה מאוד מהותית. כאשר אדם עומד לפני התקדמות בחיים או לפני התעלות רוחנית, הוא "גְּאָחַז בְּסִבְרָן" הַסִּבְרָן הוא השלב הראשון לפני העלייה הרוחנית. הקושי והכאב מגיעים מהניסיון להתנתק מהרגלים וממהלך טבעי ; להתעלות מעט מעל העולם הגשמי.

השני - "וַיֵּלֶךְ אַבְרָהָם וַיִּקַּח אֶת־הָאֵיל וַיַּעֲלֵהוּ לַעֲלֵה",

המשמעות, שבכל עליה רוחנית, צריך האדם לעמול, ולא יהיה השג רוחני ללא עמל. ולא מדובר רק בעמל נפשי אלא מדובר בעיקר בעמל חומרי. על האדם לעשות, לפעול, ללכת, לקחת ובסוף תהליך של פעולות וודאי ייזכה אדם להתעלות. חז"ל אמרו: "אם-בְּחֻקְתִּי, תֵּלְכוּ שְׁתֵּהוּ עֲמֵלִים בְּתוֹרָה". בכך קונה אדם את מעלתו ולא ישיגה במתנה.

גם בפרשה הקודמת, פרשת: לך-לך - אברהם אבינו ע"ה נחשף כאדם שלאור אמונתו וערכיו, ובעקבות הציווי האלוקי, פועל ועמל ללא לאות, בעוצמה ובעוז - ורק עי"כ השיג את מעלתו: "וילך.. ויקח.. ויצאו.. ויבואו.. ויעבור.. ויבן.. ויעתק.. ויבן.. ויקרא.. ויסע..".